

[Ib Thyregod.]

for at købe, for at erhverve, for at bygge ejendomme til staten ud fra det synspunkt at billiggøre statsadministrationen — et synspunkt, som vi naturligvis alle ønsker gennemført.

Niels Helveg Petersen: For det radikale venstre skal jeg gøre nogle bemærkninger til den socialdemokratiske forespørgsel. Fru Grethe Philip vil senere som ordfører behandle SF's forespørgsel.

Den socialdemokratiske forespørgsel er efter min opfattelse ulogisk og i sit indhold uberettiget. Jeg mener, at det er ulogisk, at man på én gang fastslår, at det findes godtgjort, at der foreligger dadelværdige forhold, og så på den anden side spørger statsministeren, hvad han agter at foretage sig i den anledning. Hvis det, som det siges i forespørgslen, virkelig var godtgjort, at boligministeren havde gjort sig skyldig i de forhold, der er nævnt, så er en forespørgsel vel ikke nogen korrekt reaktion. Jeg tager dette som udtryk for, at socialdemokratiet selv udmærket godt er klar over, at der ikke er dækning for udtrykket, at det „må anses for godtgjort“.

Jeg skal i øvrigt ikke trætte med at gennemgå noget sagsforløb — det er jo gjort så grundigt i beretningen — men helt koncentrere mig om ordlyden af den socialdemokratiske forespørgsel og redegøre for, hvilke konklusioner man kan nå til ved læsning af beretningen.

Det første led i den socialdemokratiske forespørgsel går på, at der har været udvist forsømmelighed med hensyn til rettidigt og på rimelige vilkår at fremskaffe lokaler til kildeskatteadministrationen. Denne påstand er ikke rigtig. Det er en kendsgerning, at kildeskatteadministrationen den 1. september kan flytte ind i nye, velegnede og velbeliggende administrationslokaler i Birkerød, og det var under hele byggesagens behandling en absolut betingelse, at lokalerne kunne være færdige så betids, at de kunne stå klar til indflytning på det tidspunkt, hvor det var nødvendigt. Man har fremskaffet lokaler rettidigt. Den leje, der først aftaltes, og som dannede grundlag for lejemålet og det senere køb, er høj. Den er også høj i sammenligning med leje, som betales andre steder. Den kan

imidlertid ikke hævdes at være urimelig høj, og det samme gælder den købesum, der til sidst opnåedes enighed om. I vurderingen af lejens højde må indgå en række forhold, der fremgår af den skrivelse af 12. august, hvor kontorchef Jørgen Smith begrundet valget af netop tilbuddet fra Rasmussen & Schiøtz. Jeg vil nævne disse forhold, fordi de selvfølgelig på handlingstidspunktet var en meget væsentlig del af årsagen til, at man blandt de foreliggende muligheder måtte anbefale tilbuddet fra Rasmussen & Schiøtz.

Det siges i brevet, at de omstændigheder, der vejede til, især var følgende: at lejen var fastsat til 1. september 1969 og ikke ville blive ændret som følge af højere byggepriser eller højere skatter, at der indgik parkeringspladser og kælderlokaler, at der indgik mulighed for efter lejerens ønske at foretage særlige indretninger til ca. 1 mill. kr.s værdi, at lejemålet var uopsigeligt i 12 år, og at der var indføjet en køberet. Jeg mener, at man kan konkludere, at tilbuddet fra Rasmussen & Schiøtz nok var dyrt, men at det, alle forhold taget i betragtning, ikke var urimeligt dyrt, heller ikke i sammenligning med andre tilbud, der forelå. Og løsningen havde den afgørende fordel ud over det, at den kunne være færdig i rette tid, at det var den rigtige og sagligt set helt igennem tilfredsstillende løsning på kildeskatteadministrationens lokaleproblem. Under disse omstændigheder har jeg let ved at sætte mig ind i, at dette tilbud var det, som stod sig.

Det spørgsmål kan rejses, om det ville have været muligt ved at vælge andre fremgangsmåder, hvis man ikke havde været under stærkt tidspres, at få tilbud frem, som havde opfyldt de samme kvalitetskrav, men som havde været billigere. Ved vurderingen af dette spørgsmål er man selvsagt i en meget vanskelig situation, hvad enten man påstår det ene eller det andet. Det lader sig næppe gøre at bevise, at man kunne have fået et billigere tilbud af samme kvalitet, og helt umuligt er det selvfølgelig at føre et negativt bevis for, at man ikke under nogen omstændigheder kunne have fremtvunget et bedre tilbud. Dette sidste lader sig jo ifølge sagens natur ikke bevise. Jeg skal ikke begive mig ud i overvejelser om det, men jeg synes, at det er stærkt, når hr. Lysholt